

[Jørgen Jørgensen.]

ogsaa, at de ansvarlige Faktorer her i Landet gør; hvad gøres kan, for at rense ud efter Tyskerne, saa hurtigt som det paa nogen Maade er muligt.

Om selve Lovforslaget, som det nu foreligger, skal jeg i og for sig ikke sige meget. Efter Behandlingen i det andet høje Ting, efter de Ændringer, der er foretaget i det oprindelige Forslag, synes jeg, det er blevet passende smidigt, saadan at det med en lige saa smidig Administration vil kunne bringe de Resultater frem, som vi alle ønsker skal blive muliggjort ved Lovens Brug.

Jeg hilser med stor Tilfredshed, at man har ladet baade Kommunerne og private faa Adgang til at arbejde med de Ting, som passer for dem. Det er jo klart, at der ligger en saadan Skala af Arbejder paa dette Omraade, at det vilde være næsten umuligt, at selv en nok saa dygtig Administration herindefra vilde kunne klare det. Efter at Forslaget er blevet ændret, som sket i Folketinget, er der efter min Mening i Realiteten ikke store Ting at sige til det.

Jeg har i øvrigt som Sogneraadshovedmand personlig Erfaring for, at Beskæftigelsescentralen, som kommer til at administrere Loven, i mange Forhold er i Stand til at være meget hurtig og smidig i Vendingen, naar det er nødvendigt, og det tror jeg det bliver i Administrationen af et Foretagende som dette, fordi det er saa mangfoldigt og saa forskelligartet, og det omfatter saa mange, mange forskellige Ting, at det vil være umuligt at give nogen som helst faste Regler for; hvordan man skal behandle baade det ene og det andet Tilfælde; det bliver i stor Udstrækning nødvendigt at overlade til de Embedsmænd, der har med det at gøre, at træffe mange Afgørelser, naturligvis under den højtærede Ministers Ansvar. Jeg tvivler ikke om, at hurtig Behandling vil kunne ske, saa lang Tid det drejer sig om en enkelt Institution. Derimod maa jeg jo sige, at jeg er mere end betænkelig ved, at hele tre Ministerier skal arbejde med Nedtagning af Traade, og hvad dertil hører af andre Anlæg. Det er der maaske ikke noget at gøre ved, men det er en Kendsgerning, at det meget sjældent øger Hastigheden i Ekspeditionen af Sagerne, at de skal passere tre ministerielle Kontorer. Jeg haaber ikke, det skal sinke unødvendigt; som Lægmand kan man ikke forstaa, at det ikke skulde være muligt for Arbejdsministeriet at faa en Aftale med de andre Ministerier, men det er jo muligt, at

den højtærede Arbejds- og Socialminister vil kunne give en Forklaring, som faar mig til at indrømme, at det højtærede Ministerium har Ret.

Med Hensyn til Realisationen af det brugbare Materiale, der nu kommer frem, vil jeg henstille, at man saa omgaaende som muligt ser at faa truffet en Ordning, saa at Egnens Befolkning eller andre kan faa Lejlighed til at købe en Del af Materialet, inden alt for meget af det forsvinder. Det ligger paa store ubevoksede Arealer, og det lader sig ikke nægte, at Moralen ikke altid er saa god, som den skulde være: der forsvinder mange af disse Ting. Det, det drejer sig om, er, saa hurtigt som muligt, og saa hurtigt det efter Forhandling med de Faktorer, der har Indflydelse paa det, kan ske, at faa stillet Materialerne til Disposition, saa at Folk, der har Brug for dem, kan købe dem.

Med Hensyn til selve Ejendomsforholdet gaar jeg ud fra, at vi kan tale med Ministeren om det i Udvalget. Det ligger ikke klart for os alle, hvem der har Ejendomsretten til de Ting, der i Øjeblikket kommer frem.

Loven giver Mulighed for, at vi nu kan komme i Gang, og vi maa saa haabe, at de Faktorer ude i Landet, der har Indflydelse paa Beskæftigelsen i denne Forbindelse, tager saaledes paa Tingene, at de arbejder i samme Aand som Rigsdagen. Det kan ikke nytte noget, at vi giver Loven dens Rammer og skaber Mulighederne for dens Brug, hvis ikke de andre Faktorer har den samme Vilje til at medvirke til et heldigt Resultat. Det er vist rigtigt, som Udenrigsministeren sagde det forleden paa Raadhuset, at det er paa Tide, vi faar begyndt at bestille noget her i Danmark; nu har vi festet saa længe, og nu gælder det om at komme i Gang med de mere produktive Ting. Det er ogsaa rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man sagde, at der fra Administrationens Side kræves en vis Smidighed, saa at man ikke kommer til at gaa paa tværs af Kravene om Arbejdshjælp til Landbruget og andre Erhverv.

Jeg haaber altsaa, at man med gensidig Forstaaelse mellem de forskellige Faktorer kan komme til et Resultat, saa at man hurtigt faar opfyldt Lovforslagets Hensigt, og at man samtidig naar dertil, at der ikke bliver nogen Mangel paa Arbejdskraft, som der uomtvisteligt er det mange Steder ude omkring i Landet.

Jeg vil med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i Landstinget.